

POSTANOWIENIE

3 czerwca 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Pawłyszcz

na posiedzeniu niejawnym 3 czerwca 2026 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku sędziego M. K.
o ponowne rozpoznanie wniosku Towarzystwa Ubezpieczeń S.A. w W.
o stwierdzenie spełnienia przez sędziego wymogów niezawisłości i bezstronności
w sprawie I ACa 1183/25 Sądu Apelacyjnego w Łodzi
z powództwa L. P., M. P., B. C., J. C. i R. C.
przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na skutek żądania sędziego Sądu Najwyższego Włodzimierza Wróbla wyłączenia
go ze sprawy III CB 136/25,

wyłącza sędziego Włodzimierza Wróbla.

(G.G.)

UZASADNIENIE

Sędzia SN Włodzimierz Wróbel powołując się na art. 49 k.p.c. zażądał wyłączenia go ze sprawy toczącej się w trybie art. 42a § 13 Prawa o ustroju sądów powszechnych (p.u.s.p.). Żądanie uzasadnił tym, że wniosek strony o stwierdzenie spełnienia przez sędziego Sądu Apelacyjnego w Łodzi wymogów niezawisłości i bezstronności został oparty na okolicznościach dotyczących także pozostałych czterech członków składu wyznaczonego do rozpoznania wniosku strony, a tym samym sędziowie ci nie powinni rozpoznawać takiego wniosku. Według żądającego wyłączenia postępowanie z udziałem tych sędziów będzie wadliwe, co oznacza,

że jest jasne, jakie stanowisko będzie reprezentował żądający wyłączenia i co wyklucza udział żądającego w postępowaniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Podstawowym obowiązkiem sędziego Sądu Najwyższego jest postępowanie zgodnie ze ślubowaniem sędziowskim (art. 41 § 1 u.s.n.), czyli sumienne wypełnianie obowiązków sędziego (art. 34 § 1 u.s.n.). Rozstrzyganie przydzielonych spraw jest istotą obowiązków sędziego. Tryb wyznaczania do składu określa ustawa i sędzia wyznaczony do składu nie jest uprawniony do kształtowania tego składu.

Podstawą wyłączenie sędziego na podstawie art. 49 k.p.c. mogą być okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego żądającego wyłączenia. Sędzia Włodzimierz Wróbel jest autorem nieznanego prawu podziału sędziów na konstytucyjnych i ustawowych (Kronika konstytucyjna, redakcja na 15 lutego 2025 r., konstytucyjny.pl/wlodzimierz-wrpbel-o-sedziach-i-sadach-w-rozumieniu-konstytucji-i-w-rozumieniu-ustawy) i tylko sędziom należącym do utworzonej przez niego kategorii „sędziów w rozumieniu konstytucji” (tak jak ją sędzia W. Wróbel rozumie) przyznaje przymiot niezawisłości. Zatem sędzia W. Wróbel uznał z góry, bez związku ze sprawą I ACa 1183/25 Sądu Apelacyjnego w Łodzi, że sędzia wyznaczony do rozpoznania tej sprawy nie spełnia przesłanek z art. 42a § 3 p.u.s.p. Przy takiej postawie, sprzecznej z art. 41 § 1 i art. 34 § 1 u.s.n., sędzia Włodzimierz Wróbel nie będzie bezstronny w żadnej sprawie, w której wymyślony przez sędziego podział na sędziów konstytucyjnych i ustawowych staje się istotny w miejsce kryteriów wskazanych jako istotne w ustawie, tj. w art. 42 § 3 p.u.s.p. w sprawie z art. 42a § 13 p.u.s.p. Dlatego żądanie sędziego podlegało uwzględnieniu na podstawie art. 49 k.p.c.

Dariusz Pawłyszcz

(G.G.)

[r.g.]